

Je s ním koniec!

Patrik nabral odvalu. Zohol sa a zodvihol to, čo našiel.

Aký prefíkaný trik! Strašidelné zavýjanie bolo nastavené ako vyzváňací tón na mobile. Práve niekto volal a aktivoval ho. Patrik si vedel predstaviť, kto prišiel na takýto žart. Stlačil tlačidlo príjmu, aby hovor prijal.

Na druhom konci však panovalo prekvapené ticho.

Zmeneným hlbokým hlasom Patrik povedal: „Je s ním koniec. Svojho kamaráta už nikdy neuvidíte.“

Ticho. Potom prudké šeptanie. „Haló? Ech... si to ty, Patrik?“ To sa ozvala Bea.

Patrik sa pobavene uškŕňal. Opäť prehovoril zmeneným hlasom: „Nikto neprežije v mojom dome. Nikto!“

„Patrik? Nerob hlúposti!“ Bea znela nahnevane, ale aj ustarane.

Patrik podržal mobil trochu ďalej od seba, odvrátil hlavu a svojím normálnym hlasom,

ale celkom potichu zavola dozadu do miestnosti: „Pomóóó! Pomóóó!“

Toto naučí jeho kamarátov, aby s ním takto nežartovali.

„Pekný pokus, Patrik, ale my ti na to neskočíme!“ počul povedať Beátu. Keď sa znovu pozrel na mobil, pochopil dôvod.

Na veľkom displeji uvidel Luka aj Beu. Mávali mu. Nad displejom blikalo oranžové svetielko. Vedľa sa nachádzala maličká kamera. Luk aktivoval funkciu videa.

„Myslím, že to zvládaš celkom dobre,“ uškŕňala sa Bea.

Patrik prikývol. „Táto búda nie je až taká strašidelná,“ vysvetlil uvoľnene. „Lenže dolu v mori straší.“

Kamaráti mu to nechceli veriť.

„Veď prídte sem, môžete sa sami presvedčiť!“ vyzval ich Patrik.

Bea mávla rukou. „Pán Takáč stráži na chodbe. Nemáme šancu prešmyknúť sa popri ňom.“

„Nejako ho zabavte. Túžim po svojej posteli a musím byť fit na zajtrajšie preteky.“